

Arrest

nr. 349 304 van 29 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 26 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 15 december 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 april 2026.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DHONDT *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

"1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)" van 15 december 2025, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 19 september 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 18 september 2026. Hij verkreeg tevens een Grieks

reisdocument geldig tot 14 oktober 2028 (Documenten, stuk 5, nrs. 9 en 12; Landeninformatie, stuk 6, nr. 2, Antwoord Griekse Asieldiensten). Verzoeker betwist dit niet (NPO, p. 6).

2. De beslissingstermijn voorzien in artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet betreft een termijn van orde. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd voorziet de Vreemdelingenwet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan die niet redelijk wordt geacht, wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd.

3. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

4. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”,
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”,
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;
- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;
- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat “alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

5. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen aangereikt door de partijen zoals NANSSEN Note 2025-3, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

6. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

7. Verzoeker stelt dat hij niet nadrukkelijk bevraagd werd over zijn psychische toestand. Zowel het profiel van verzoeker als Palestijn met familie in Gaza, alsook de verklaringen en non-verbale reacties van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud doen twijfels rijzen over de psychologische draagkracht van verzoeker. Verzoeker citeert uit zijn verklaringen.

Hij wijst erop dat een vluchteling per definitie kwetsbaar is en stelt dat hij als Palestijnse vluchteling angsten met zich meedraagt als gevolg van de huidige extreem gewelddadige situatie in de Gazastrook, waar zijn hele familie zich nog bevindt. De impact op zijn mentale toestand is immens. Het psychisch lijden van verzoeker is het gevolg van de menonwaardige leefomstandigheden tijdens zijn verblijf in Griekenland maar óók van de huidige situatie in de Gazastrook, waar zijn hele familie nog woont. Hij verwijst naar rechtspraak van de Raad. Hij stelt dat er minstens een begin van bewijs van psychische problematiek voorligt waarvoor dringende psychologische ondersteuning nodig is. De verklaringen van verzoeker en de signalen van stress die konden opgepikt worden tijdens het persoonlijk onderhoud, vervolledigen het bewijs.

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft als Palestijn uit Gaza, is de Raad van oordeel dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid aannemelijk maakt die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. De Raad verwijst hiervoor bijkomend naar de motieven van de bestreden beslissing:

“Ten vijfde stelt u dat u in Griekenland niet geholpen werd toen u medische problemen had (CGVS Vragenlijst, vraag 5; CGVS p. 11). In dit verband dient benadrukt te worden dat u op geen enkele manier aantoont dat u momenteel met medische problemen kampt. Bij de DVZ verklaarde u geen medische problemen te hebben (Bijkomende Vragen M-status Griekenland; Verklaring DVZ, vraag 29).

Voorts toont u niet aan dat u, indien u bij terugkeer naar Griekenland eventueel geconfronteerd zou worden met medische problemen, hiervoor geen medische zorg zou kunnen verkrijgen. U stelt dat u, toen u in Griekenland naar een medisch centrum ging voor allergieën en infecties aan uw huis, door de taalbarrière geen hulp kon krijgen (CGVS p. 11). Niets wijst er echter op dat u geen gebruik zou kunnen maken van een tolk of hulpmiddelen zoals vertaalapps. Overigens blijkt dat u uiteindelijk in staat was om medicatie te kopen bij een apotheek (CGVS p. 11).”

De algemene uiteenzetting van verzoeker over het model van Caritas dat de kwetsbaarheid van vluchtelingen inschat, doet hier niet anders over denken. Verzoeker dient zijn bijzondere kwetsbaarheid in concreto aannemelijk te maken, maar staat deze op geen enkele wijze. Ook verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

8. De Raad wijst er verder op dat verzoekers ADET nog geldig is tot 18 september 2026 hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest.

9. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen. Zo stelde de bestreden beslissing pertinent vast:

“Ten eerste is het opmerkelijk dat u na aankomst in België bijna twee maanden wachtte alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U kwam immers aan in België op 22 november 2023 (Verklaring DVZ, vraag 33). Evenwel diende u pas op 16 januari 2024 uw verzoek in. Uw nalaten in dit verband plaatst op zijn minst vraagtekens bij de door u beweerde schending van uw grondrechten in Griekenland.

Ten tweede valt op dat uw houding en handelingen allerminst getuigen van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

- Hierbij dient opgemerkt te worden dat u slechts een zeer korte periode in Griekenland doorbracht. U kwam aan in Griekenland in augustus 2023, diende ginds een verzoek om internationale bescherming in op 24 augustus, en vertrok naar België op 22 november 2023 (Verklaring DVZ, vraag 33; Overzicht Griekse documenten, zie blauwe map stuk 2). U verbleef dus in totaal slechts drie maanden in Griekenland (CGVS p. 8). Deze korte periode kan onmogelijk als representatief worden beschouwd voor uw situatie als begunstigde van internationale bescherming.*

- Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt verder dat u uw Griekse documenten, zijnde uw verblijfsvergunning en reisdocument, drie maanden na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming verkreeg (Verklaring DVZ, vraag 23). Dat betekent dat u Griekenland verliet zodra u de Griekse documenten in uw bezit had.”*

“Wat betreft uw situatie op het vlak van huisvesting:

- Het CGVS stelt vast dat u, nadat u het opvangcentrum van Kos verliet, nog slechts een korte periode in Griekenland verbleef. U woonde ongeveer twee maanden in Thessaloniki (CGVS p. 9). U vertelt dat u op het strand, in een park, of in gebouwen in aanbouw sliep (CGVS p. 9). Deze korte periode waarin u geen*

onderdak had, kan bezwaarlijk als representatief beschouwd worden voor uw situatie als begunstigde van internationale bescherming. Bijgevolg kan ook verwacht worden dat u – die in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning (ADET) – in de mogelijkheid verkeert om huisvesting te bekomen in Griekenland.

Wat betreft uw situatie op het vlak van werk:

- Vooreerst dient herhaald dat uw korte verblijf in Griekenland maakt dat uw situatie op het vlak van arbeidskansen tijdens deze periode in Griekenland bezwaarlijk als representatief beschouwd kan worden. Het is voor u op basis van dit kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming niet mogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van werkgelegenheid in Griekenland.*

- Bovendien valt op dat u niet alle redelijkerwijs te verwachten stappen heeft gezet in uw zoektocht naar een job. Zo bent u nooit naar een uitzendbureau gegaan (CGVS p. 11). Dat u niet wist waar u deze bureaus kon vinden (CGVS p. 11), wijst er op dat u geen serieuze pogingen ondernam om werk te zoeken. Ook vroeg u geen hulp aan de Griekse openbare dienst voor arbeidsvoorziening (DYPA) (CGVS p. 11).*

Wat betreft uw situatie op het vlak van onderwijs (taallessen):

- U verklaart dat u geen Grieks spreekt en daardoor geen werk kon vinden in Griekenland (CGVS p. 9, 11). Ook kon u door de taalbarrière geen hulp krijgen in een medisch centrum waar u naartoe ging voor problemen aan uw huid (CGVS p. 11). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u geen stappen heeft ondernomen om de Griekse taal te leren. Waar u stelt dat er geen gratis taallessen beschikbaar was (CGVS Vragenlijst, vraag 5), merkt het CGVS op dat dit geen schending van uw grondrechten inhoudt. Voorts verklaart u dat u onvoldoende tijd had om Grieks te leren (CGVS p. 10). Gezien uw korte verblijf in Griekenland, kan dit gevolgd worden, doch hier dient nogmaals benadrukt te worden dat dit er op wijst dat het niet uw intentie was om in Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen. Verder stelt u dat u te veel stress had en dat u vanwege uw levensomstandigheden geen Grieks kon leren (CGVS p. 10). U maakt echter niet concreet dat uw grondrechten in Griekenland wat betreft toegang tot onderwijs of taallessen geschonden werden.”*

“Ten zesde haalt u aan dat u in Griekenland racistisch behandeld werd, zowel door Griekse burgers als door de politie (CGVS p. 4, 9, 11-12). Vooreerst valt op dat u hierover niets vermeldde in uw CGVS Vragenlijst, die bij de DVZ werd afgenomen. Dat het interview bij de DVZ kort was (CGVS p. 4), neemt niet weg dat u met geen woord repte over deze racistische behandelingen. Dat de tolk bij de DVZ vertelde dat u deze details tijdens het tweede interview zou kunnen vermelden (CGVS p. 4), komt vreemd over. Het betreft immers niet zomaar een klein detail.

Hoe dan ook maakt u niet aannemelijk dat u naar aanleiding van deze voorvallen van racisme geen beroep kon doen op de bescherming van de Griekse nationale autoriteiten. Het CGVS stelt vast dat u géén pogingen heeft ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (CGVS p. 12), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Dat u deze feiten niet kon aanklagen bij de autoriteiten omdat u denkt dat ze u allemaal op dezelfde manier zullen behandelen en omdat u hen niet vertrouwt (CGVS p. 12), verklaart uw nalaten niet. Niets wijst er immers op dat u zich niet tot de (hogere) Griekse autoriteiten kon wenden indien u meent dat er u onrecht werd aangedaan.”

Verder stelde de bestreden beslissing terecht vast dat verzoeker beschikt over een netwerk en zelfredzaamheid:

“Verder beschikt u duidelijk over een netwerk:

- Uw verloofde, mevrouw I.(...) T.(...), heeft de Belgische nationaliteit en woont in België (CGVS p. 3). Jullie hebben een goed contact hebben, wat blijkt uit uw verklaring dat u naar België kwam omdat uw verloofde hier woont plus het gegeven dat u sinds uw aankomst in België bij haar woont (Verklaring DVZ vraag 28; CGVS p. 3). U leerde uw verloofde kennen toen zij op vakantie was in Turkije. Sindsdien onderhielden jullie contact (CGVS p. 3). Uw verloofde hielp u reeds toen u in Griekenland verbleef (CGVS p. 7, 9, 10, 11). Zij stuurde u minstens zevenmaal geld, zoals u ook bewijst (zie groene map stuk 16). Zij betaalde eveneens tweemaal uw vliegtuigticket van Griekenland naar België – u diende een tweede ticket te kopen nadat u de eerste vlucht gemist had (CGVS p. 8, 13). Uit niets blijkt dat uw verloofde niet bereid zou zijn om u te ondersteunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland.*

- Daarnaast heeft u een broer die in Dubai woont (CGVS p. 5). Hij steunde u reeds voor u naar Griekenland reisde (CGVS p. 8). Uit niets blijkt dat uw broer niet bereid zou zijn om u indien nodig te ondersteunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland.

U vertoont ook de nodige zelfredzaamheid:

- U vond in België reeds de weg naar de arbeidsmarkt: u werkt sinds augustus 2025 bij een Volvo Cars in Gent (CGVS p. 5). Verder heeft u al Franse en Nederlandse lessen gevolgd (CGVS p. 8). U spreekt daarnaast ook Turks en Engels (CGVS p. 10). Tevens kon u in Griekenland de nodige administratieve procedures doorlopen om uw Griekse verblijfsvergunning en reisdocument te bekomen (CGVS p. 6). Daarnaast was u in staat om gedurende bijna twee jaar in Turkije te wonen en werken (CGVS p. 13).

- Er dient dan ook besloten te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om – geholpen door uw netwerk – moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.”

Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij kan niet overtuigen of aantonen dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

10. Waar verzoeker nog gewag maakt van racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. Dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen.

11. In zoverre verzoeker kritiek uit op het feit dat het persoonlijk onderhoud werd afgenomen in het Engels en dat de vertaling ervan werd gegenereerd via een digitaal vertaalprogramma, merkt de Raad op dat verzoeker geen opmerkingen heeft geformuleerd ten aanzien van de notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van artikel 57/5quater, § 3, van de Vreemdelingenwet.

Aldus wordt verzoeker overeenkomstig artikel 57/5quater, § 3, van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijke onderhoud die hem werden bezorgd.

Volledigheidshalve wenst de Raad toch nog op te merken dat uit het administratief dossier blijkt dat de taal van de procedure waarin het onderzoek is gevoerd het Nederlands is en dat de bestreden beslissing genomen is in het Nederlands. Dienaangaande wordt benadrukt dat uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat uit artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat de tolk die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming vertaalt dit rechtstreeks moet doen in de taal van de procedure, noch dat de taal van het onderzoek uitsluitend het Nederlands moet zijn (RvS 6 januari 2003, nr. 114 257; RvS 9 maart 2004, nr. 128 986). Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet legt geen verplichting inzake taalgebruik op aan de ambtenaar en de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud. Ook in dit verband blijkt niet dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan. Verzoeker levert zoals eerder vermeld ook geen inhoudelijke kritiek op de vertaling van het verhoor door de EUAA-expert dat in de Engelse taal doch met bijstand van een tolk Arabisch plaatsgevonden heeft. Verzoeker geeft verder allerm minst blijk van het feit dat hij de vragen niet goed begrepen heeft. Evenmin toont hij aan dat hij verhinderd werd bepaalde verklaringen af te leggen, waarvan hij meent dat die belangrijk waren in het kader van zijn beschermingsverzoek.

De Raad herinnert eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. In de wettekst wordt nergens gespecificeerd dat met ‘een andere instantie’ uitsluitend een Belgische instantie wordt bedoeld. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij artikel 57/5ter, § 1, van de Vreemdelingenwet (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, DOC 54-2548/001, p. 93). Hierin staat geschreven: ‘Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel

van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. [...] Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experts van een asieldienst van een andere EU-lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experts aangesteld door EASO.’ Hieruit blijkt aldus ontegensprekelijk dat het CGVS niet enkel Belgische ambtenaren stricto sensu, maar ook medewerkers van het EUAA (voormalig: EASO) kan inschakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

De (Griekse) EUAA deskundige die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft geen enkel belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor de Raad niet inziet hoe deze aangestelde expert in casu bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud. De Raad ontwaart in de notities van het persoonlijk onderhoud geen elementen die hier anders over doen oordelen. Uit de stukken van het dossier kan aldus geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid.

12. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggedrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij in concreto aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

13. Hoewel de beschikbare informatie aldus getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

14. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd.

Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.

3. Met zijn aanvullende nota van 2 juni 2026 en het betoog ter zitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 29 april 2026.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. De algemene situatie van begunstigen van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker in zijn aanvullende nota van 2 juni 2026 heeft aangebracht. Hoewel de aanvullende nota nog andere gegevens bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, zoals het RSA-rapport van april 2026, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

3.3. De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij louter wordt verwezen naar het kwetsbaar profiel, maar de Raad is van oordeel dat hiermee voldoende rekening werd gehouden, zoals reeds geduid in de voormelde beschikking.

4. Een verwijzing naar de rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentwerking.

5. In zoverre verzoeker stelt dat hij in België een leven heeft opgebouwd, hier werkt en samenwoont met zijn vriendin, merkt de Raad op dat verzoeker met dit betoog aanstuurt op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cfr.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

6. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

7. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 29 april 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

